

ikke Forsvarsudgifterne, der have bragt os ind i vor finansielle Nød. Det er en dristig Paastand at fremsætte. Dengang det sidste Højreministerium fik sin sidste Finanslov, vare Forsvarsudgifterne paa 19 Mill., nu ere de oppe paa 37 Mill. Kr. Selv om det ærede Medlem nu tror, at de 18 Mill., der her er Tale om, ingenting betyde, ville danske Vælgere slet ikke kunne forstaa det. Enhver, der kan se Forskellen paa Tallene 19 og 37, vil derved have Grunden til, at vi ere inde i den finansielle Nød, som vi for Øjeblikket befinde os i.

Overfor den ærede Ordfører skal jeg ikke gøre nogen Bemærkning, thi jeg finder, at der ikke er nogen Anledning til paa dette Tidspunkt at genoptage Debatten om Lokomotivbygningen. (Ordføreren [P. T. Nielsen]: Hvorfor saa rejse den?) Jeg har ikke rejst den, jeg har blot nævnt den eksempelvis som en af de Veje, ad hvilke man kan hjælpe Befolkningen og skaffe nyttigt og godt Arbejde for den. Men at genoptage denne Debat og gentage fra begge Sider, hvad der er sagt for og mod, synes jeg ikke, der er nogen Anledning til.

Det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) klagede over, at Kommunerne ere overbebyrdede. Deri har han fuldstændig Ret. Alle Kommuner lide under de haarde kommunale Skatter, der hvile paa dem, Skatter, der stige fra Aar til Aar. Den eneste Maade at hjælpe Kommunerne paa, er, at der føres en anden Politik her i vort Land, at vi arbejde hen til, at Staten bliver i Stand til at støtte Kommunerne ikke saa lidt og ikke som nu vælter nye Udgifter over paa dem. Hvis det ærede Medlem fra Hjørring vilde føre den Politik, vi føre, vilde vi skaffe Staten Kraft og Evne til at hjælpe de overbebyrdede Kommuner, men saa længe han følger den desperate Politik, vi ere inde paa i Øjeblikket, hvor vi bortødsle Landets store Indtægter paa den Maade, som Tilfældet er, evner Staten selvfølgelig ikke at støtte Kommunerne, den evner jo ikke engang at støtte sig selv.

Den højtærede Finansminister var i Dag ligesom altid den lukkede Bog, den tavse Mand, der ikke kunde give Oplysninger. Naar man kommer til ham og spørger ham om vort Finansvæsen, siger han altid: Forstyr mig ikke, jeg overvejer, jeg grubler, jeg tænker, men jeg ved ingenting endnu i Øjeblikket. Nu sagde den højtærede Finansminister, at han ikke havde svaret paa den Skrivelse, der var afsendt til ham den 2. Februar, men at han mente, at de Skatte- love, han havde sendt os, vare et Svar.

Og det er det selvfølgelig ogsaa, det er et meget talende Svar. Det var „det første Sæt“ vi fik, og det var paa 8 Mill. Kr. Det er jo ikke saa lidt, men naar Underskuddet paa Finansloven er 21,4 Mill. Kr., hvortil der om faa Dage skal lægges for det første Udgifterne til Militærmusikken, for det andet Garnisonsudgifterne, saaledes at vi om faa Dage sikkert ere oppe paa et Underskud paa 24 Mill. Kr., betyder dette Sæt Skattelove kun $\frac{1}{3}$. Men de $\frac{2}{3}$, de 16 Mill., hvor skulle de komme fra? Her var det, jeg mente, vi havde Ret til at spørge, og jeg synes, at var der nogen, der havde Ret til at udbede sig Oplysninger af den højtærede Minister, var det sikkert os, der sidde i Finansudvalget og ere medansvarlige for det Budget, der lægges. Men vi faa altsaa ingen Oplysninger fra den højtærede Minister, han véd altsaa ingenting, han overvejer, han grubler. Hvor længe den højtærede Minister vil blive ved med det, er ikke gode at vide, men i Øjeblikket maa vi altsaa slaa os til Taals. Vi vide altsaa intet, vi vide kun, at vi have faaet de nye Skattelove til 8 Mill. Kr., og at der venter os en ny Omgang til Efteraaret.

Zahle: Det glæder mig meget at høre af Ordføreren, at vi skulle ikke standse med den sociale Lovgivning, den skal tværtimod videre udvikles, og vi have hørt det samme fra Regeringsbænken i Dag. Men det maa erkendes af alle, at naar vi skulle fortsætte den sociale Lovgivning — og det mener jeg ogsaa, at vi skulle — og vi saa ogsaa skulle opretholde den Militærordning, vi have faaet, bliver bestandig højere Skat nødvendig. Derfor syntes jeg, det var forstandigt, at vi tænkte paa at standse Militærudgifternes Vækst, ja endog gøre noget alvorligt for at bringe dem nedad. Og derpaa har Befolkningen et berettiget Krav; thi foran sidste Valg rejste, som jeg før sagde, den nuværende højtærede Finansminister og en anden saa indflydelsesrig Politiker som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sammen Landet igennem og forsikrede Vælgerne om, at de kunde rolig stemme paa deres politiske Venner og lade dem føre Forsvarslovene ud i Livet, thi nye Skatter vilde ikke blive nødvendige. Den 17. eller 18. Maj — den 18. maa det være — var den nuværende højtærede Finansminister i Odder og talte ved et stort Møde der. Der hævdede den højtærede Finansminister, at de allerede stigende Toldafgifter og de større Indtægter ved Banerne vilde skaffe Balance paa Stats-